

Domsöndagen, Kristi återkoms, Matt 13:47-50, att längta efter domen.

Tanken på en dom är inte bekväm av två anledningar. Dels så tvivlar vi på att vi själva ska hålla inför domens krav och dels blir vi osäkra på vad tanken att Gud dömer människor till en evighet utan honom gör för vår bild av honom. Dagens text ger upphov till båda dessa funderingar;

Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga. Så skall det bli vid världens slut. Änglar skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Matt 13:47-50

Vilken sorts fisk är jag? Hur kan Gud kasta någon i en brinnande ugn? Båda frågorna är lika intuitiva som relevanta. Texten säger något om både oss och om Gud. Jag kan inte förstå vad Jesus menar i dessa korta versar. Jag kan inte se den barmärtighet som fått mig att älska Gud i dessa avhuggna meningar. För att komma lite närmare en förståelse kände jag mig därför tvungen att ta ett mycket bredare grepp. Vad innebär dom, rättfärdighet, nåd och rättvisa i bibeln? Vad betyder de för Gud? Jag fann i detta några punkter som tillsammans skapar en bild som jag kan vila i.

1. Gud tillhör allt och därför har han rätt att döma.

Finns det något mer inaktuellt ord i vår tids kristna tro än Gudsfruktan? Jag tror inte det. Vi älskar Gud, omfamnas av honom, översköljs av hans nåd. De lovsånger som skrivs i dag är full av en mängd olika variationer på detta tema. Men fruktan för Gud är inte ett av dem. Det positiva med detta är att Gud blir väldigt personlig som i lovsången "min Jesus, min Herre". Men det negativa är att i det att han blir min Jesus så framstår Gud som kontrollerbar. Jag har honom här i mitt hjärta, i min hand. Men särskilt gamla testamentet vibrerar av respekt för Gud som är så oändligt mycket större än jag som människa kan förstå. Det är den Gud Mose måste vända ryggen åt för att inte dö. Det är den Gud som tar den skapelse han skapat och likt lermakaren åter börjar om med syndafloedens rening. Det är den Gud som befäller Abraham att offra sin son. Och det är den Gud som Abraham lyder. Han som har gett allt han kan också ta allt tillbaka. Ur hans hand fick universum form och liv. Har då inte den handen all rätt att döma det som inte är gott? Utan den förståelsen kommer vi aldrig förstå bibelord som;

- a. **2 Mos 12:12:** Den natten skall jag gå fram genom Egypten och döda allt förstfött i landet, både människor och boskap, och alla Egyptens gudar skall drabbas av min dom - **jag är Herren.**
- b. **Ps 82:8:** Gud, grip in, håll dom över jorden, ty alla folk är din egendom.

Han är verkligen Herren och inför det finns bara det ödmjuka knäfallet som alternativ.

2. Gud är rättvis och det innebär att han dömer det som är orättfärdigt.

Men bibeln har en ständigt medföljande övertygelse till Herrens storhet, hans rättvisa. *Din rättfärdighet är som väldiga berg, din rättvisa som det djupaste hav.* (Ps 36:7) Herrens dom är rätt eftersom han är skaparen men den är också rättvis eftersom han är god. Rättvisa för oss idag är en självklarhet som vi med rätta förväntar oss av samhället. Men så var det inte när bibeln utspelar sig. Så är det fortfarande inte i stora delar av vår värld. Där vi kanske instinktivt ser Guds rättvisa dom som ett ingripande i något vi tycker oss klara själva är sanningen en annan dr ingen rättvisa är säker. Där blir bönen och förhoppningen om Guds dom en längtan; *Ge de svaga och föräldralösa deras rätt, låt de hjälplösa och fattiga få rättvisa.* (Ps 82:3) Där blir domen något att lovsjunga; jag vill tacka för hans rättvisa dom och lovsjunga Herrens, den högstes namn. (Ps 7:8)

I ett samhälle utan rättvisa blir bönen om en rättvis dom något att längta efter. I vårt samhälle där vi tycker att vi i vårt rättsamhälle kan utfärda rättvisa domar själva blir tanken på att Gud ska döma en känsla av att han inkräktar på vår egen vilja och förmåga. På något sätt tycks vi ha större tilltro till vår egen förmåga att avlägga domar än Gud. Men för den delen av världen som består av åttio procent av befolkningen men som lever på tjugo procent av alla tillgångar är drömmen om en rättvis dom verklig. Och för dem framstår vi som de orättvisa. En tanke att bära med sig.

Över huvud taget har jag en känsla av att rättvisa har så stark ställning om idé och ideal i vårt samhälle. Visst finns det en rest av solidaritetsidealet men hur levande är den egentligen. Kanske har vi allt för mycket lagt uppdraget att se till att rättvisa ordnas på staten att vi själv inte ser vår roll i att bringa den. Kanske tar vi den så för givet att Guds löfte om att han en dag ska skippa rättvisa mer framstår som ett hot, än ett löfte.

3. Alla är orättfärdiga men Gud visar också nåd till sitt folk.

Vi vet nog alla inom oss att vi inte skulle klara en dom, ens om den vore rättvis. Samma insikt fanns också hos de som levde i Gamla Testamentets tid; *Men det finns ingen rättfärdig på jorden som gör det goda och aldrig syndar.* (Pred 7:21) Nu bar man som Guds egendomsfolk ett löfte och ett hopp om en särskild nåd från Gud. *Nu väntar Herren på att få visa er nåd, nu vill han uppenbara sin höghet genom att förbarma sig över er. Ty Herren är en rättvis Gud, lyckliga de som sätter sitt hopp till honom!* (Jes 30:18) *Vilken gud är som du, du som tar bort skuld och förlåter synd hos dem som är kvar av din egendom. Din vrede består inte för alltid, du vill helst visa nåd.* (Mika 7:18)

4. **Genom tron kan vi bli rättfärdiga som syndar istället för orättfärdiga som syndar.**

För oss som lever i det nya förbundets tid så ser det ännu mycket bättre ut. Vi vet lika väl som någonsin att vi inte klarar domen men vi vet vad Jesus gjort för oss.;

- a. **Rom 5:8:** Alltså: liksom en endas överträdelse ledde till fällande dom för alla människor, så har också en endas rättfärdiga gärning lett till frikännande och liv för alla människor.
- b. **Rom 8:1:** Nu blir det alltså ingen fällande dom för dem som tillhör Kristus Jesus.
- c. **Apg 13:38ff** Ni skall alltså veta, mina bröder, att genom honom förkunnas syndernas förlåtelse för er, och genom honom blir var och en som tror rättfärdig och friad från allt det som ni inte kunde frias från medan ni stod under Moses lag.
- d. **Rom 3:24** och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus.

Tack vare Jesus offer kan vi gå från orättfärdiga syndare till rättfärdiga syndare. Skillnaden är att vi får fläckar av synd på vår rättfärdiggjorda själ men de går alltid att tvätta bort. Utan Kristus finns inget att få fram, hela själen är då synd. I GT hoppades man på Guds nåd på grund av att man var en del av hans folk. I NT hoppas man på Guds nåd på grund av att tron på Jesus.

5. **Jesus är Guds domare**

Sen slutar faktiskt inte det fantastiska där. Vi lär oss också att själva domaren är en som mycket väl vet hur det är att vara människa. Som vet vilka svagheter det innebär. En som inför döden lovade en rövare att få komma till paradiset endast baserat på hans bön om hjälp. Vår domare är Jesus;

- a. **Joh 5:27:** och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen.
- b. **Joh 5:22:** Fadern dömer ingen utan har helt överlåtit domen åt sonen.

Åklagaren kommer ha mycket att lägga fram men domaren har förståelse för hur det är att vara människa och vet mycket väl om den rättfärdighet som han gett oss finns där oavsett hur många synder åklagaren försöker dölja den under.

6. **Utan en dom försvinner inte ondskan i världen. Domen ger utrymme för något nytt.**

Ju mer vi kan vila i tron på Jesus frälsning kan vi inse att domen faktiskt framstår som något att längta efter. Utan den skulle allt fortsätta som det är. Då skulle världen fortsätta att leva under den förbannelse som syndafallet har lagt den under. Och utan domen skulle det onda inom oss som föder all vår synd aldrig försvinna. Men när domen faller kan vi äntligen få bli befriade från det onda. Jesus kommer döma det onda inom oss. Vi får inte bli så lurade av åklagaren att vi internaliserar vår synd så djupt att vi tror att den är en verklig del av vårt innersta jag. Så länge vi lever som vi gör nu kommer den finnas inom oss ja, men i vårt

ursprung, i vår skapelse var vi utan detta onda. Utan synd, smärta och sorg. Domen kommer ge utrymme för något helt nytt;

- a. **Upp 21:1ff:** Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen fanns inte mer. Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man. Och från tronen hörde jag en stark röst som sa: "Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem, och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer... Och han som satt på tronen sade: "Se jag gör allting nytt."

7. För den som inte har blivit rättfärdig genom tron är det onda en så grundläggande del av jaget att de bli dömda med det onda.

Vi kan alltså vara säkra på att vår tro kommer rädda oss undan också den mest rättvisa domen. Och vi kan längta efter domen med tanke på den befrielse som följer i dess fotspår. Men för den som inte tror på Jesus finns inte denna räddning. Det gör Jesus klart flera gånger;

- a. **Matt 25:41** Sedan skall han säga till dem som står till vänster: Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga eld som väntar djävulen och hans änglar.
- b. **Matt 13:49-50:** Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder.
- c. **Matt 8:12:** Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.
- d. **Matt 5:22:** Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom, och den som okvädar sin broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar honom undgår inte helvetets eld.

När vi tar emot Jesus frälsning så blir vår själ rättfärdigjord. Men innan är synden som jag sa inte något som smutsar ner ett annars rent hjärta. Den är själva hjärtat. Det innebär inte att den som inte tror bara kan göra ont. Det goda inom människan som Gud skapade finns också i den som inte tror. Men det onda, själviska gör det också. När domen faller då finns ingen möjlig uppdelning mellan det som är synd och det som är själen. Livet igenom gör vi val och när vi dör har de valen gjort något med oss. Har vi inte vänt mot Gud som verkligen får oss själva att framstå som de syndare vi är kommer vi vara upptagna med inget annat än oss själva. Tror vi inte att Jesus dött för oss kommer vi inte älska honom utan oss själva. Helvetet är inte en följd av domen i sig utan ett val vi gör som människor. Domen dömer det onda, skiljer ut det till en tillvaro bortom det goda. Människan kan inte bli befriad från något hon inte vill skiljas ifrån. Jag tror att det bästa vi kan göra är att hoppas på allas slutliga räddning men utgå från att det faktiskt är så som Jesus säger.

Domen måste ske eftersom Gud är rättvis men i domen kan han också ge nåd för våra synder och genom tron kan vi trots vår orättfärdighet bli rättfärdiga. I domen blir vi av med det onda i oss och runt omkring oss. Vi behöver alltså inte vara rädda för att inte hålla inför domen och att Gud dömer gör honom bara rättvis och leder till en långt bättre verklighet. Det får i alla fall mig att längta efter domen.